

Forslag til forskrift om forsikring og annen sikkerhet for oljesølsansvar for skip etter bunkerskonvensjonen 2001 og ansvarskonvensjonen 1992

Kapittel 1. Forsikring etter den internasjonale konvensjon 27. november 1992 om erstatningsansvar for oljesølskade (1992-ansvarskonvensjonen)

§ 1 I kapittel 1 i forskriften her betyr

- a) *1992-ansvarskonvensjonen*: den internasjonale konvensjon 27. november 1992 om erstatningsansvar for oljesølskade;
- b) *1992-konvensjonsstat*: stat som er bundet av 1992-ansvarskonvensjonen;
- c) *skip*: ethvert sjøgående fartøy eller annen flytende innretning på sjøen som er konstruert eller tilpasset for transport av olje som last i bulk, og som faktisk transporterer olje som last i bulk;
- d) *norsk skip*: skip som er innført i norsk skipsregister;
- e) *1992-konvensjonsskip*: skip som er registrert 1992-konvensjonsstat, eller, om skipet ikke er registrert, skip som fører flagget til en 1992-konvensjonsstat;
- f) *olje*: enhver bestandig mineralolje som inneholder hydrokarboner, så som råolje, fyringsolje, tung diesololje og smøreolje;
- g) *eier*: for registrert skips vedkommende den som står oppført i skipsregisteret som eier. Eier et skip av en stat, men brukes av et selskap som i denne stat er registrert som skipets bruker, anses selskapet som skipets eier.

§ 2 Eier av norsk skip som har om bord mer enn 2000 tonn olje som last i bulk, plikter å ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet som dekker ansvar som er nevnt i sjøloven § 191, opp til de grenser som er nevnt i sjøloven § 194.

Bestemmelsen i første ledd gjelder også for utenlandske skip som anløper eller forlater havn eller annen laste- eller losseplass i Norge eller på den norske kontinentalsokkelen.

Med unntak av krigsskip eller andre skip som eies eller brukes av en stat og som utelukkende nyttes i statlig, ikke kommersielt øyemed, gjelder reglene i første og annet ledd også for skip som eies av den norske stat eller av en annen stat.

Forsikrings- og sertifikatplikt for norske skip

§ 3 Eier av norsk skip som skal ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet (jf § 2 første ledd), skal sørge for at skipet har om bord et sertifikat utstedt av Sjøfartsdirektoratet som bekrefter at det foreligger slik forsikring eller sikkerhet.

§ 4 Søknad om sertifikat sendes Sjøfartsdirektoratet på skjema fastsatt av direktoratet. Ved søknaden skal legges attest utstedt av eierens forsikringsgiver eller den som har stilt annen sikkerhet om at det for skipet foreligger forsikring eller annen økonomisk sikkerhet som oppfyller vilkårene i sjøloven § 197 første ledd. Dersom det nyttes annen sikkerhet enn forsikring, må det gis nærmere opplysninger om sikkerhetens art.

I attesten skal bekreftes at forsikringen eller sikkerheten dekker ansvar av den art som er nevnt i sjøloven § 191 opp til de grenser som er nevnt i sjøloven § 194, og at forsikringen eller sikkerheten i sin gyldighetstid bare kan sies opp med tre måneders skriftlig varsel til Sjøfartsdirektoratet.

Sjøfartsdirektoratet fastsetter skjema for forsikringsgiverens attest.

Forsikringen eller annen sikkerhet etter annet ledd opphører når forsikringens eller sikkerhetens gyldighetstid utløper eller sertifikatet leveres tilbake til Sjøfartsdirektoratet, eller når nytt sertifikat utstedes for skipet.

§ 5 Forsikring eller annen sikkerhet som nevnt i § 2 første ledd, skal godkjennes av Sjøfartsdirektoratet. Er direktoratet i tvil om en forsikring eller annen sikkerhet er tilfredsstillende, kan direktoratet innhente uttalelse fra Forsikringsrådet.

§ 6 Eies skipet av den norske stat, utsteder Sjøfartsdirektoratet sertifikat som bekrefter at skipet eies av staten og at ansvaret er dekket innen begrensningsbeløpet. Sertifikat utstedes etter anmodning fra den statsinstitusjon som disponerer skipet. Forsikring eller sikkerhetsstillelse er ikke nødvendig.

Forsikrings- og sertifikatplikt for utenlandske skip

§ 7 1992-konvensjonsskip skal ha om bord sertifikat som fastsatt i 1992-ansvarskonvensjonen, utstedt eller bekreftet av vedkommende myndighet i skipets hjemstat.

For skip som eies av en stat anerkjennes også sertifikat utstedt av vedkommende myndighet i staten som bekrefter at skipet eies av staten og at ansvaret er dekket innen begrensningsbeløpet.

Sertifikatet skal være på engelsk eller fransk eller inneholde oversetting til et av disse språk.

§ 8 Utenlandsk skip som ikke er 1992-konvensjonsskip, skal ha sertifikat utstedt eller bekreftet av Sjøfartsdirektoratet eller av vedkommende myndighet i en annen 1992-konvensjonsstat. § 7 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 9 Søknad til Sjøfartsdirektoratet om sertifikat, eller kopi av sertifikat utstedt av vedkommende myndighet i en annen stat, bør sendes direktoratet senest 30 dager før skipet kan ventes å anløpe norsk havn eller en innretning på den norske kontinentalsokkel.

Søknad om sertifikat skal være på norsk eller engelsk og inneholde følgende opplysninger:

- a) skipets navn, nasjonalitet og hjemsted;
- b) skipets kjenningsnummer eller bokstaver;
- c) eierens navn og hovedforretningssted;
- d) sikkerhetens art;

e) navn og hovedforretningssted til forsikringsgiveren, eller annen som har stilt sikkerhet, og i tilfelle det forretningssted hvor forsikringen er ytet eller sikkerheten stilt.

Bestemmelsene i §§ 4 og 5 gjelder tilsvarende.

Kapittel 2. Forsikring mv. etter den internasjonale konvensjon 2001 om erstatning for bunkersoljesølskade (bunkerskonvensjonen)

§ 10 I kapittel 2 i forskriften her betyr

a) *bunkerskonvensjonen*: den internasjonale konvensjon 2001 om erstatningsansvar for bunkersoljesølskade;

b) *bunkerskonvensjonsstat*: stat som er bundet av bunkerskonvensjonen;

c) *skip*: ethvert sjøgående fartøy eller annen flytende innretning på sjøen som ikke er omfattet av sjøloven § 191 tredje ledd, og som beregnet etter vedlegg I til den internasjonale skipsmålingskonvensjonen 1969 har bruttotonnasje som overstiger 1000 tonn;

d) *norsk skip*: skip som er innført i norsk skipsregister;

e) *bunkerskonvensjonsskip*: skip som er registrert i bunkerskonvensjonsstat, eller, om skipet ikke er registrert, skip som er berettiget til å føre flagget til en bunkerskonvensjonsstat;

f) *bunkersolje*: alle oljer som inneholder hydrokarboner, herunder smøreolje, til bruk til skipets drift eller fremdrift, samt alle rester av slik olje;

g) *skipets registrerte eier*: den som står oppført i skipsregisteret som eier, eller, hvis skipet ikke er registrert, den som eier skipet. Eier et skip av en stat, men brukes av et selskap som i denne stat er registrert som skipets bruker, anses selskapet som skipets eier.

Forsikrings- og sertifikatplikt for norske skip

§ 11 Eier av norsk skip plikter å ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet som dekker ansvar som er nevnt i sjøloven § 183, opp til de grenser som er nevnt i sjøloven § 175.

Bestemmelsene i § 2 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 12 Søknad om sertifikat etter § 11 sendes Sjøfartsdirektoratet på skjema fastsatt av direktoratet. Ved søknaden skal legges attest utstedt av eierens forsikringsgiver eller den som har stilt annen sikkerhet om at det for skipet foreligger forsikring eller annen økonomisk sikkerhet som oppfyller vilkårene i sjøloven § 186 første ledd. Dersom det nyttes annen sikkerhet enn forsikring, må det gis nærmere opplysninger om sikkerhetens art.

I attesten skal bekreftes at forsikringen eller sikkerheten dekker ansvar av den art som er nevnt i sjøloven § 183, opp til de grenser som er nevnt i sjøloven § 175, og at forsikringen eller sikkerheten i sin gyldighetstid bare kan sies opp med tre måneders skriftlig varsel til Sjøfartsdirektoratet.

Bestemmelsene i § 4 tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

§ 13 Bestemmelsene i §§ 5 og 6 gjelder tilsvarende for forsikring eller annen sikkerhet som nevnt i § 11.

Forsikrings- og sertifikatplikt for utenlandske skip

§ 14 Bunkerskonvensjonsskip skal ha om bord sertifikat som fastsatt i bunkerskonvensjonen, utstedt eller bekreftet av vedkommende myndighet i skipets hjemstat.

Bestemmelsene i § 7 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 15 Utenlandsk skip som ikke er bunkerskonvensjonsskip, skal ha sertifikat utstedt eller bekreftet av Sjøfartsdirektoratet eller av vedkommende myndighet i en annen bunkerskonvensjonsstat. Bestemmelsene i § 7 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 16 Bestemmelsene i § 9 gjelder tilsvarende.

Kapittel 3. Felles bestemmelser

§ 17 Sertifikat etter 1992-ansvarskonvensjonen utferdiges på formular anbefalt av Det internasjonale erstatningsfondet i samsvar med 1992-ansvarskonvensjonens bestemmelser. Sertifikat etter bunkerskonvensjonen utferdiges på formular anbefalt av Den internasjonale Sjøfartsorganisasjon i samsvar med bunkerskonvensjonens bestemmelser.

Sjøfartsdirektoratet skal sende sertifikatet til skipets eier. Kopi av sertifikatet skal sendes til forsikringsgiveren eller den som har stilt annen sikkerhet. Data fra sertifikatet registreres i Sjøfartsdirektoratets fartøyregister.

§ 18 Sertifikat kan utstedes for et bestemt tidsrom eller inntil forsikringen eller sikkerheten sies opp. Sertifikatet bør gis samme gyldighetstid som forsikringen eller sikkerheten med mindre særlige grunner taler mot det, men kan ikke gis lengre gyldighetstid enn forsikringen eller sikkerheten.

§ 19 Eier av skip som er utstyrt med sertifikat utstedt av Sjøfartsdirektoratet, plikter å levere sertifikatet tilbake til Sjøfartsdirektoratet straks forsikringen eller sikkerheten opphører å gjelde på grunn av oppsigelse eller av annen grunn, eller når sertifikatets gyldighetstid utløper.

§ 20 For sertifikat betales gebyr etter forskrift om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet og Skipskontrollen (gebyrtariffen).

§ 21 På anmodning av Sjøfartsdirektoratet, Skipskontrollens besiktigelsesmenn og -kvinner, havnemyndigheter, tollvesenet, lostjenesten eller andre som Sjøfartsdirektoratet bemyndiger, har skipets fører på et norsk eller utenlandsk skip som omfattes av forskriften her, plikt til å vise fram sertifikat som nevnt i denne forskriften

når skipet anløper eller forlater havn eller annen laste- eller losseplass i Norge eller på den norske kontinentalsokkel.

Oppdages det ved kontroll at norsk eller utenlandsk skip ikke har foreskrevet sertifikat, skal Sjøfartsdirektoratet straks underrettes.

§ 22 Sjøfartsdirektoratet kan nekte skip som ikke har sertifikat etter denne forskriften adgang til, eller forby det å forlate, havn eller annen laste- eller losseplass i Norge eller på den norske kontinentalsokkel, eller påby at det blir losset eller flyttet.

Har norsk skip ikke sertifikat, skal skipets fører på begjæring utlevere skipets nasjonalitetsbevis til Sjøfartsdirektoratet eller den Sjøfartsdirektoratet bemyndiger, jf sjøloven § 186 første ledd og § 197 første ledd. Er skipet i utenlandsk havn, skal skipets fører på begjæring fra norsk konsul utlevere skipets nasjonalitetsbevis til denne.

§ 23 Når vedtak treffes etter § 22, skal skipets eier og fører straks underrettes skriftlig om vedtaket og grunnen for det. Gjelder vedtaket utenlandsk skip, skal Sjøfartsdirektoratet gi skriftlig underretning om vedtaket og grunnene for det til konsulen eller den diplomatiske representant for den stat hvis flagg skipet fører.

Underretning om vedtak etter § 22 skal også gis politi- og tollmyndighetene samt lostjenesten.

§ 24 Utenriksdepartementet er klageinstans for vedtak truffet i medhold av denne forskriften.

§ 25 Sjøfartsdirektoratet kan gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne forskriften.

§ 26 Forskriften her trer i kraft 21. november 2008 med unntak av annet ledd i bestemmelsen her, som trer i kraft straks. Fra samme dato oppheves forskrift 24. mai 1996 nr. 514 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip.

Sjøfartsdirektoratet kan godkjenne forsikring eller annen sikkerhet og utstede sertifikat i medhold av forskriften, før forskriften for øvrig trer i kraft.

Sertifikat utstedt i medhold av forskrift 24. mai 1996 nr. 514 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip skal anses å oppfylle forsikringsplikten i forskriften her.